

zmateční stížnost a žádal o doručení rozsudku, obžalovaný se pripojil ke zmateční stížnosti obhájcově a v zákonné lhůtě vůbec nežádal pro sebe doručení rozsudku.

Je proto třeba počítati lhůtu ku provedení zmateční stížnosti i pro obžalovaného ode dne doručení rozsudku odvolacího soudu zvolenému obhájci.

Rozsudek odvolacího soudu byl doručen obhájci dne 28. prosince 1936, takže zákonná osmidenní lhůta ku provedení zmateční stížnosti uplynula dnem 5. ledna 1937.

Provedení zmateční stížnosti podané obžalovaným teprve dne 3. února 1937 (dané na poštu dne 2. února 1937), je zřejmě opožděné a mělo býti již vrchním soudem podle § 32, odst. 1 por. nov. odmítnuto. Poněvadž se tak nestalo, postupoval nejvyšší soud podle § 434, odst. 3 tr. ř. a opožděné provedení zmateční stížnosti odmítl.

Čís. 5859.

Nejde o spolupachateľstvo (§ 70 tr. zák.) na zločine podľa § 330 tr. zák. u v š e t k ý c h obžalovaných, jestliže len jeden z nich, a to v neprítomnosti druhých a bez predchodzej dohody s nimi, násilne vnikol do bytu (miestnosti atď.) iného a títo potom — nepoužívajúc nijakého násilia, ale vediac, že prvý vinník ta vnikol násilím — vošli do tejže miestnosti; činnosť týchto druhých vinníkov naplňuje skutkovú podstatu prečinu podľa § 332 tr. zák.

(Rozh. zo dňa 23. marca 1937, Zm III 40/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin násilia proti orgánu vrchnosti atď., zmätočnú sťažnosť obžalovaného B., uplatnenú na základe § 385, čís. 1 a) tr. p., čiastočne odmietol a čiastočne zamietol; z úradnej moci z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., hľadiac pri tom aj na ustanovenie § 387, odst. 4 tr. p., zrušil rozsudky nižších súdov dotyčne obžalovaných A., B., C., D., E., čo do kvalifikácie činu týchto obžalovaných, uvedeného pod bodom 1 rozsudku krajského súdu, a kvalifikoval čin týchto obžalovaných ako prečin porušenia domáceho pokoja osobami súkromnými podľa § 332 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd zistil pri preskúmaní veci, prv než rozhodoval o ďalších dôvodoch zmätočnosti, uplatňovaných podľa § 385, čís. 2 a 3 tr. p., že pri kvalifikovaní tohoto trestného činu bol porušený zákon nielen v neprospech obžalovaného B., ktorý podal zmätočnú sťažnosť, ale aj v neprospech obžalovaných A., C., D., E., ktorí zmätočné sťažnosti nepodali, a tým zapríčinený bol zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., na ktorý bolo treba hľadať z úradnej povinnosti (§ 385, posl. odst. tr. p.), a to u obžalovaných, ktorí nepoužili opravného prostriedku, aj so zreteľom na ustanovenie § 387, odst. 4 tr. p.

Podľa skutkového stavu, zisteného nižšími súdmi, menovaní obžalovaní a ich kamarát F., súc dňa 18. októbra 1935 na vrchu V. v katastri obce H. na pytliačke, sa dohovorili, že sa sídu u cudzej loveckej chaty. Prvý prišiel k tejto zatvorenej chate spoluobžalovaný F., násilím uvoľnil šraub, ktorým bola chata zamknutá, a vnikol do nej. Neskoršie prišli k chate ostatní, hore uvedení obžalovaní, a až práve vedeli, že F. násilím vnikol do chaty, tiež do nej vošli a sa tam zdržiavali.

Nižšie súdy tento trestný čin podriadily pod ustanovenie §§ 70, 330 tr. z. s poukazom na to, že títo obžalovaní mali presnú vedomosť o násilnom vniknutí F. a preto zodpovedajú všetci ako spolupachatelia v smysle § 70 tr. z. S týmto názorom neľze súhlasiť.

Podľa § 70 tr. z. sú pachateľmi tí, ktorí zločin, alebo prečin spáchajú dohromady, alebo spoločne. Dohromady, alebo spoločne páchajú zločin, alebo prečin všetci tí, kto na podklade úmyslu vopred pojatého boli pri jeho spáchaní spolučinní, vykonali trebárs len podradnú činnosť k naplneniu skutkovej povahy trestného činu, táto činnosť však musí zapadať do rámca zamýšľaného celkového konania.

V súdenom prípade násilie vykonal len obžalovaný F., obžalovaní v tejto dobe ani neboli prítomní na mieste činu a preto nemôžu byť uznaní vinnými spolupachateľstvom na zločine podľa § 330 tr. z., ktorý spáchal tento pachateľ.

K vysloveniu spolupachateľstva ostatných obžalovaných na zločine F. nestačí zistenie, že v dobe, kedy oni nepouživši násilia vošli do chaty, mali vedomosť o predošlom násilnom vniknutí F.

Tento neskoršie spáchaný čin ostatných obžalovaných treba s hľadiska trestného zákona hodnotiť samostatne a podriaďiť pod miernejšie ustanovenie § 332 tr. z., ktorého skutková povaha bola naplnená tým, že každý z týchto obžalovaných vošiel do cudzej myslivne, o ktorej vedel, že bola majiteľom zamknutá a pre iných len s jeho súhlasom prístupná, ale bola bez súhlasu majiteľa násilne otvorená.

Tento čin sa síce trestá len na návrh poškodenej strany, takýto návrh bol však tu 9. novembra 1935, tedy včas podaný zástupcom poškodenej strany Ing. V-om. Najvyšší súd preto pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov. a po zrušení vadnej časti rozsudkov oboch súdov uznal na túto miernejšiu zákonu odpovedajúcu kvalifikáciu.

Čís. 5860.

Obžalovaný sprostý obžaloby podľa § 326, čís. 2 tr. p. nemôže sa domáhať zmätočnou sťažnosťou, aby bol sprostý z dôvodu § 326, čís. 1 tr. p.; takú zmätočnú sťažnosť treba odmietnuť ako podanú osobou neoprávnenou.

(Rozh. zo dňa 23. marca 1937, Zm III 64/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin podľa § 310, odst. 1 tr. z., zamietol sťažnosť obžalovaného.